

Szadzenie

Autor: Halina Karaś

Szadzenie. Termin szadzenie pochodzi od wymawiania wyrazu sadzić (sadzić się ‘silić się na coś’) jako szadzić. Szadzenie polega na błędnej wymowie spółgłosek s, z, c, dz jako sz, ź, cz, dź wywołanej unikaniem mazurzenia. Osoby wyzbywające się gwarowej wymowy typu: zaba, sopa, casy, skłonne są zastępować wszystkie głoski c, z, s, dz spółgłoskami dźwięcznymi, w wyniku czego powstają formy hiperpoprawne typu: akszamićny, kocz, szanie, żabawa, zamiast aksamićny, koc, sanie, zabawa. Szadzenie występuje szczególnie często na styku gwar mazurzących i niemazurzących, np. na Suwalszczyźnie w pasie suwalskich gwar mazurzących przy granicy z niemazurzącymi gwarami wschodniosuwalskimi, por. np. pomoczy, palczy, nażywali, na naucze, opłacające, czyną, szwoje, faszola, za niego zapłacił, schowali = pomocy, palce, nazywali, na nauce, opłacające, cena, swoje, fasola, za niego zapłacił, schowali. Czasem terminem tym określa się używanie wszelkich hiperyzmów, czyli hiperpoprawność językową (przesadę poprawnościową).